

for høi, og har Klaget derover, har det havt en anden Grund, forsaavidt ellers Klagen har havt nogen Grund. Grunden, troer jeg da, har været den, at der har været forskjellige locale Forhold i een og samme Kreds, saaledes at, naar man f. Ex. paa et Sted i en Kreds har faaet Kornet betydeligt høiere betalt end paa et andet Sted, har man paa det sidste Sted meent, at Capitelstaxten var sat for høit, medens man omvendt paa det første Sted har klaget over, at den har været sat for lavt. Derimod troer jeg, at Sagen af en anden Grund fortjener at drøstes nærmere, nemlig af den Grund, som ogsaa er udtalt af det ærede Medlem, der havde Ordet før mig (Thalbitzer), at det for Tiden kun er Tjenestetagerne, der ere repræsenterede gennem Sognepræsterne, idet Underøvrighederne ikke længere kunne siges at repræsentere Tjenestehaverne; disse modtage nu ganske vist for det Meste deres Indberetninger fra Sognefogderne, men de have ingen Forpligtelse til at følge disse Indberetninger og kunne altsaa sætte Capitelstaxten aldeles, som de vilde. Naar nu dertil kommer, at disse Underøvrigheder gennem Søbtillæget ogsaa efterhaanden vilde blive endeeft interesserede i, hvorledes Capitelstaxten bliver sat, saa troer jeg ganske vist, at der er nogen Grund til at rette paa dette Forhold, men jeg mener dog, at naar vi vilde dette, maae vi være vaersomme med Hensyn til de Forandringer, vi gjøre, for at vi ikke i det Forhold skulle faae Noget, der er daarligere end det, vi have; thi vi vide, hvad vi have, og det er ikke saa galt, men vi vide ikke, hvad vi faae, og det kan blive værre, end hvad vi have. For mig er det meget betænkeligt at sætte Sogneforstanderskabet ind istedetfor Underøvrighederne. For det Første vil man nemlig derved paa mange Steder skabe et underligt Modsetningsforhold, netop i Pengesager, mellem Sognepræsten og de øvrige Medlemmer af Sogneforstanderskabet, og dernæst frygter jeg, med al Respect for de mange hæderlige og dygtige Sogneforstanderskaber omkring i Landet, for, at, hvad man vinder ved at faae begge Parter repræsenterede, vil man let tabe i Paalidelighed. Det Allerbedste vilde efter min Mening være, om man i Fremtiden kunde aldeles fri-

tage Sognepræsten fra at give disse Indberetninger, og om man, hvis det skulde være muligt, vilde søge i hvert Stift eller Amt, hvad det nu blev, at finde en sagkyndig Autoritet, der var sammensat af begge Parter, og lade denne Autoritet sætte Capitelstaxterne for Kredsen. Jeg veed ikke, om det kan lade sig gjøre, men det er dog altid en Udvei. — Mod det Forslag, der er stillet i § 3, at September Maaned skal udslydes, og Februar og Marts optages, maa jeg bestemt erklære mig. Der blev nævnt som Grund til, at September skulde udslydes, at der ikke var synderlig Handel i denne Maaned, i alt Fald var det kun fornemmelig med Sædehorn, og at Priserne derved bleve høiere, end de burde være. Det Udvalg, som i næstsidste Session var nedsat i Folkethinget, har undersøgt dette Forhold for Sjællands Stifts Vedkommende for Aarene 1857 til 1861 incl., og det har da viist sig, at i disse 5 Aar have Indberetningerne for September Maaned i to af disse Aar været de høieste, i to Aar de laveste, og i det ene Aar have de omtrent svaret til Middelpriisen; altsaa fra den Side kan der ikke være nogen Grund til at udslyde September Maaned. Hvis man imidlertid udslyder en af de bedre Maaned, og saa optager $2\frac{1}{2}$ af de Maaneber, hvori Kornpriserne meget ofte ere lave paa Grund af, at Handel og Skibsfart for en stor Deel ligge stille, saa troer jeg, at det bliver en ligefrem Følge, at Capitelstaxten paa en uretfærdig Maade nedsættes over hele Landet. Dertil kommer endnu en anden Grund, den nemlig, at Mangsfolbige, ikke blot Embedsmænd, men ogsaa Andre, der faae Udbetaling efter Capitelstaxten, vilde komme til at vente $2\frac{1}{2}$ Maaned længere end nu, inden de modtage, hvad de skulle have; thi det er klart, hvad der ogsaa er blevet udviklet af den høitærede Finansminister, at det ikke lader sig gjøre at sætte Capitelstaxten den 2den April, naar Indberetningerne først skulle indgives i Slutningen af Marts. Naar, for at tage et Exempel, Indberetningerne fra Vangeland først skulle indsendes i de sidste Dage — det burde vel rettest være den sidste Dag — af Marts Maaned til Stiftsøvrigheden, saa kan denne umuligt modtage dem og gjøre Beregningen, saaledes,